

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobce: **D. K.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.9.2014, č.j. 14883/DS/2014/GL, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 27.5.2014,, č. j. P/977/2014/OS1/Hej, a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobce byl uvedeným rozhodnutím uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000Sb.,o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), a dále přestupku podle ust. § 83 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, za což mu byla v souladu s ust. § 11 a § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a dále dle ust. § 83 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, uložena pokuta v částce 4.000,-Kč.

Žalobce se žalobou ze dne 5.12.2014 domáhá přezkoumání uvedeného rozhodnutí podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

Základním předpokladem pro věcné přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalovaného je zejména včasné podání žaloby proti tomuto rozhodnutí. Předmětem žaloby bylo učiněno rozhodnutí žalovaného, jehož projednání spadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví v souladu s ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), kdy s ohledem na bydliště žalobce je příslušným pro projednání žaloby nadepsaný krajský soud (§ 7 odst. 2 s.ř.s.).

Dle ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále s.ř.s) lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Otázku včasnosti podání projednávané žaloby posuzoval krajský soud z informací obsažených ve správním spise, neboť v samotné žalobě byla uvedena informace o doručení napadeného rozhodnutí, která nekorespondovala s vyznačenou doložkou právní moci na tomto rozhodnutí žalovaného.

Žalobce spatřoval pochybení žalovaného v tom, že ponechal bez povšimnutí – dle žalobce – nesprávný způsob doručování. Zdůraznil, že v řízení před správním orgánem I. stupně udělil plnou moc zmocněnci, který požádal o doručování na elektronickou adresu, čemuž vyhověno nebylo. Korespondence byla doručována na elektronickou adresu, a následně na adresu trvalého bydliště zmocněnce, kde bylo doručeno fikcí. Rovněž namítal nesprávný postup při doručování, pokud správní orgán nezasílal písemnosti z elektronické adresy elektronické podatelny správního orgánu, dále poukázal na porušení práva na obhajobu v řízení před správním orgánem, když žalobci bylo sděleno obvinění až při ústním jednání dne 6.5.2014, přičemž další jednání již nařízeno nebylo, neboť správní orgán I. stupně o věci poté rozhodnul.

Krajský soud ze správního spisu ověřil, že až do doby konání jednání ve věci, tedy do 6.5.2014, komunikoval výhradně s osobou žalobce, které doručoval písemnosti na adresu trvalého bydliště, kde si je jmenovaný přebíral. Tímto způsobem byl rovněž obeznámen s termínem nařízeného ústního jednání ve věci, kam byl předvolán s tím, že správní orgán bude vyslýchat předvolané svědky, policisty. Toto oznámení si žalobce převzal osobně proti podpisu dne 18.4.2014, na jednání se nedostavil.

Téhož dne v časných ranních hodinách (04:26 hodin) bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání z elektronické adresy. s názvem „vyjádření ke spisu“ a s datem vypracování 5.5.2014. Sedm stran textu nejprve obsahuje omluvu žalobce a jeho zmocněnce z ústního jednání z důvodů akutního fyzického vyčerpání zmocněnce. Dále odkazuje na nutnost kvalitního provedení výslechu zasahujících policistů a následného řádného porovnání věrohodnosti jejich svědectví. Následně je připojeno několik odkazů na konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a 22 otázek, které mají být svědkům položeny.

Na straně páté je bez jakéhokoli zvýraznění do textu vložen požadavek vůči správnímu orgánu I. stupně, a následně rovněž vůči orgánu odvolacímu, aby byly

veškeré písemnosti doručovány na elektronickou adresu zmocněnce. Poté následují ještě téměř tři strany souvislého textu, v němž se dostává správnímu orgánu I. stupně poučení, jak řádně a v souladu se zákonem v řízení o přestupku postupovat.

Nakonec je na zvláštním listu připojena plná moc, z níž vyplývá, že žalobce udělil dne 5.5.2014 plnou moc pro zastupování, kterou podepsal, panu K. S. V ní si zmocněnec vymínil doručovat veškeré písemnosti na e-mail.

Z obsahu správního spisu vyplynulo, že oznámení o ukončení dokazování bylo doručeno na e-mailovou adresu zmocněnce., a jelikož nebylo potvrzeno přijetí zprávy, následně bylo doručováno poštou na adresu bydliště. Stejný postup zvolil správní orgán I. stupně při doručování rozhodnutí ve věci samé ze dne 27.5.2014, stejně tak postupoval při doručování výzvy k doplnění blanketního odvolání doručeného opět z elektronické adresy zmocněnce uvedené v tomto odstavci.

Ve správním spise předloženém žalovaným mohl krajský soud toliko ověřit, že o podaném odvolání bylo rozhodnuto dne 12.9.2014, s vyznačením právní moci rozhodnutí dnem 29.9.2014. Jak již výše uvedeno, tento datum nekorespondoval údaji v žalobci, v níž zástupce žalobce označil za den doručení rozhodnutí žalovaného 27.11.2014.

K výzvě krajského soudu žalovaný doručil své stanovisko s datem 22.7.2015, k němuž připojil originál napadeného rozhodnutí a dál doklady o způsobu doručování tohoto rozhodnutí zmocněnci žalobce, tedy doplnil původně v tomto směru neúplný správní spis. Z připojených listin je zřejmé, že napadené rozhodnutí bylo dne 12.9.2014 doručováno na elektronickou adresu. Z důvodu absence zpětné reakci vyžadované u tohoto způsobu doručování dle ust. § 19 odst. 8 správního řádu, kdy nedošlo k potvrzení zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, která by osvědčila, že písemnost byla řádně doručena, postupoval žalovaný proto s přihlédnutím k ust. § 19 odst. 9 správního řádu tak, „jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.“ Písemnost doručoval na adresu trvalého bydliště zmocněnce dle § 20 správního řádu), který si ji nepřevzal. Soud na dokreslení situace dodává, že takto tomu bylo i v případě doručování písemností v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Doručenky ve spise založené jsou řádně vyplněné, vyplývá z nich, že adresát byl řádně vyzván a poučen o dalším postupu, obsahují poučení o dni, kdy bude zásilka připravena k vyzvednutí na poště a konečně záznam dne, kdy byla zásilka vhozena po uplynutí úložné doby do poštovní schránky zmocněnce (§ 23 správního řádu).

Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu platí následující postup: Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Z doručenky připojené k napadenému rozhodnutí žalovaného vyplývá, že adresát K. S. byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 18.9.2014, následně dne 30.9.2014 vložena do schránky zmocněnce.

Žalovaný vyznačil na rozhodnutí o odvolání právní moc dnem 29. 9.2014, ačkoli správně se mělo jednat o 28.9.2014 (s ohledem na den, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí a s přihlédnutím k 10 lhůtě uvedené v ust. § 24 odst. 1 správního řádu). Od tohoto dne počala zmocněnci žalobce plynout lhůta dvou měsíců pro včasné podání žaloby (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), přičemž **poslední den lhůty** pro včasné podání žaloby **připadl na pátek 28.11.2014**. Žaloba byla nicméně krajskému soudu zaslána prostřednictvím datové schránky **teprve dne 5.12.2014**, tedy opožděně.

Krajský soud je přesvědčen, že správní orgány doručovaly, i přes žalobcem vytýkané „nedostatky“, písemnosti řádně, tedy v souladu se zákonnou úpravou. Pokud by krajský soud neměl ze své úřední činnosti (obdobné obstrukce s doručováním lze vysledovat ve věcech u tohoto soudu vedených např. pod sp. zn. 28A 11/2014, sp. zn. 28A 16/2014 či sp. zn. 28A 20/2014, stejně tak u dalších krajských soudů, kdy se s nimi rovněž ve své rozhodovací praxi setkal Nejvyšší správní soud) zkušenosti se záměrně „matoucím“ jednáním zmocněnce žalobce a dalších osob, které poskytují své služby řidičům – pachatelům přestupků – jistě by si nepovšimnul, že jedna z e-mailových adres vyžádaná zmocněncem pro doručování „veškerých písemností“ je umně skryta v sedmistránkovém podání, jak již výše uvedeno. Nicméně krajský soud shledal postup správních orgánů, které doručovaly způsobem z důvodů již popsanych nejprve na další e-mailovou adresu vyžádanou zmocněncem žalobce, která byla jasně uvedena v plné moci z 5.5.2014, tedy na adresu. Posléze, z důvodu nepotvrzení doručení písemností, resp. v tomto konkrétním případě rozhodnutí žalovaného o odvolání, doručily na adresu bydliště zmocněnce, kdy v souladu se zákonnou úpravou vycházely z fikce doručení. Není povinností správního orgánu dohledávat v obsáhlých podáních záměrně ukrytý požadavek žalobce na doručovací adresu, resp. způsob komunikace mezi ním a správním orgánem. Již tato „past“ na správní orgán, navíc po získaných zkušenostech s tímto typem zmocněnců, jistě zakládá oprávněné pochybnosti v tom směru, že doručování na požadované elektronické adresy přispěje k urychlení řízení, jak původně zamýšlel zákonodárce (§ 19 odst. 3 správního řádu).

K žalobcovým námitkám v zásadě téhož druhu, tzn. nezákonné odesílání korespondence ze služební elektronické adresy zaměstnance žalovaného, tedy z nezpůsobilé e-mailové adresy, a nikoli z centrální elektronické adresy správního orgánu, se podrobně a jasně vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 15.12.2014, č.j. 6As 218/2014-34, přičemž takovýto postup neposoudil jako nezákonný, jak vyplývá z úvah pod bodem [17] citovaného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud konstatoval, že „Z § 18 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, opírajícího se o zmocňovací ustanovení § 70 odst. 1 písm. i) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, nelze dovodit povinnost správního orgánu odesílat písemnosti pouze z elektronické adresy podatelny správního orgánu; s odesláním písemnosti z elektronické adresy zaměstnance výpravny správního orgánu zákon nespojuje důsledek v podobě neúčinnosti odeslání, resp. doručení zprávy na elektronickou doručovací adresu (e-mail) účastníka. Nepotvrdí-li adresát převzetí takto odeslané písemnosti nejpozději následující pracovní den po jejím odeslání, postupuje se podle § 19 odst. 8 správního řádu z roku 2004.“

V témže rozhodnutí, pod bodem [20], se Nejvyšší správní soud rovněž vyjádřil námitce nastaveného SPAM filtru, který údajně zabránil zmocněnci žalobce přijímat jiné písemnosti, nežli písemnosti vypravené z elektronické podatelny správních orgánů. Jeho stanovisko je následující: *„Komunikace prostřednictvím elektronických adres však s sebou nese riziko obtěžujících zpráv (SPAM), resp. přehlédnutí úřední zásilky ve zmeti spamů či zachycení úřední zásilky spamovým filtrem, které však na sebe stěžovatel dobrovolně bere tím, že správní orgán požádá o tento způsob doručování. Stěžovatel tvrdí, že byl zkrácen na svých právech, avšak nemožnost seznámit se s elektronickou zprávou si zapnutím spamového filtru, jak tvrdí, zjevně způsobil sám. Stěžovatel si musí být vědom toho, že pokud sám omezuje možnosti doručení zprávy, vystavuje se nebezpečí, že mu zpráva nebude moci být preferovaným způsobem doručena.“*

Veden výše uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu, a při vědomí postupu u doručování písemností zmocněnci žalobce, jak již výše zaznamenáno pod bodem [11], krajský soud konstatuje, že správní orgány obou stupňů postupovaly při doručování písemností zmocněnci žalobce v souladu se zákonem. Žaloba byla krajskému soudu doručena až po marném uplynutí dvouměsíční lhůty (§ 72 odst. 1 s.ř.s.).

Dle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně. Dle ust. § 72 odst. 4 s.ř.s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout. Krajský soud vyhodnotil z objasněných důvodů žalobu jako opožděnou, a proto ji odmítnul.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. července 2015

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně